

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 3:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om, hvilke initiativer ministeren agter at tage for at give folkeskolen tidssvarende muligheder].

Af J. K. Hansen (S) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 10/10 86).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til ministeren for kulturelle anliggender [om, hvilke besparelser ministeren agter at foretage på de kulturelle budgetter for finansåret 1987].

Af Poulsgaard (FP) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 10/10 86).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 14/10 86).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Før jeg tager stilling til ændringsforslagene, vil jeg gerne fastslå helt præcist, hvad der er hensigten med den socialdemokratiske gruppes medvirken til denne lovændring.

Det, vi vil opnå, er, at vi fortsat kan tage imod mennesker, der er i nød, men da vi har begrænset kapacitet, har vi pligt til at sikre os, at de, vi modtager, nu også er dem, der mest er i nød. Derfor er lovændringens princip det, at de ansøgere, der befinder sig i sikre lande, de, der har søgt asyl, de, der måske oven i købet har fået asyl, og de, der kan søge asyl i sikre lande, de må indtil videre gøre det dér.

Jeg har i øvrigt ikke hørt nogen ordførere tale imod dette princip. Jeg har hørt adskillige tale for det. Derfor drejer debatten sig efter vores opfattelse i virkeligheden alene om, hvordan vi sikrer gennemførelsen af dette mål, som jeg tror faktisk er fælles for hele Folketinget.

I dag, hvor jeg skal drøfte ændringsforslagene, vil jeg tage mit udgangspunkt i et indlæg, der var i Politiken i går. Det var skrevet af en række særdeles sagkyndige og respekterede medlemmer af vort samfund og specielt medlemmer af det danske flygtningeævn. Man fremfører en række indvendinger imod lovforslaget, og jeg skal tage dem én for én. Derved har jeg også opnået at karakterisere de ændringsforslag, der ligger på bordet i dag.

Den første og vel den væsentligste indvending fra disse forfatteres side er, at den foreslåede ændring indebærer, at kun de såkaldte konventionsflygtninge vil have et retskrav på at opnå asyl. Denne hovedindvending – som FN's flygtningehøjkommissær også gør til sin hovedindvending – er jo nu bragt af vejen, fordi vi enedes med regeringen om, at denne skelnen mellem de facto-flygtninge og konventionsflygtninge, når det drejer sig om retten til at få status her i landet, skal udgå. Disse to grupper skal behandles ens.

Dernæst siger man fra disse forfatteres side, at man er betænkelig ved ændringen af § 48, stk. 2. Man nævner bl.a., at man dér vil kunne bruge afvisningsgrunde som smitsomme sygdomme eller manglende midler til underhold her i landet. Om det skal jeg først sige, at disse afvisningsmuligheder ikke vil